

ARCHA

Zpravodaj o výchově a využití volného času dětí a mládeže

foto Kateřina Šejtková

Sametky

Představujeme: Bobříkov z. s.

14. dalajláma požehnal Brontosaurům

Na táboře (i jinde)

Foto ČTU

Každý snad zažil ty první chvíle, kdy se celé osazenstvo tábora setká uprostřed tábořiště a hlavní vedoucí přivítá všechny účastníky. Chvilky, které jsou naplněny očekáváním a zvědavostí z nadcházejícího programu.

Každý tábor má svoji atmosféru, své zvyky a rituály...

Na jednom táboře vztyčují státní vlajku, na druhém zatínají sekery práce, na třetím drží noční hlídky nebo také ráno bodují úklid stanů.

Tábory mohou mít společnou řadu zvyků, ale táborová hra je jen jedna. Každý klub či oddíl hraje svoji vlastní. Vytváří ji zpravidla kolektiv vedoucích a svými nápady z nich dělají vždy originální záležitost. Jako člen oddílu si pamatují všechny táborové hry, které jsem si jako dítě zahrál. Ve skříni mám uložený indiánský kroj, jelikož je mi líto jej vyhodit, i když jsem ho měl na sobě naposledy v roce devadesát tři. Připomíná mi atmosféru tábora a společné zážitky s kamarády...

I když už jako účastník na tábory nejezdím, tak rád navštěvuji kamarády na jejich táborech a nechávám se inspirovat jejich celotáborovými hrami. Z nástěnek, umístěných v táborových jídelnách, poznávám staré známé bodování a jídelníčky či rozpisy nočních hlídek. Jako člen České tábor-

nické unie (ČTU) vídám na nástěnkách jeden společný prvek, naši společnou vlajku – naši symboliku. Kruh (představující modrou oblohu) z něhož vystupují bizoní rohy (symbol duchovní a fyzické síly) a písmeno U jako symbol našeho společenství – společenství kamarádů, kteří jezdí do lesů za společnými zážitky.

Rád zjišťuji, že na všech táborech se stále objevují základní prvky tábornických dovedností. Ať se již jedná o uzlování, poznávání bylinek a stromů nebo třeba o přípravu závěrečného ohně. Každá organizace vzdělává své členy po svém a každý člen je na své znalosti a dovednosti přirozeně hrdý.

Například v České tábornické unii hraje důležitou roli ve vzdělávání táborníků Tábornická škola. Také letos se tam setkala parta účastníků, hlavní náplní (chcete-li zaměřením či táborovou hrou) bylo jako obvykle „přežít“. V průběhu akce si účastníci také předávali zkušenosti ze svých táborů a jiných obdobných akcí a tak doufáme, že v příštích letech se objeví v dalších tábornických klubech zase o něco „vypěčenější“ táborové hry, které účastníky táborů příjemně překvapí a potěší.

S modrou oblohou

Jiří Zatřepálek, místonáčelník ČTU

Zpravodaj ČRDM o výchově a využití volného času dětí a mládeže

Registrace
Ministerstvem
kultury: MK ČR 8135
Tematická skupina 13/A8,
ISSN 1212 – 5016
Podávání novinových zásilek
povoleno Českou poštou, s.p.,
odštěpný závod Přeprava,
č.j. 1259 / 99
ze dne 29. 3. 1999

Redakce:
Jiří Majer – vedoucí redaktor
Adresa redakce:
Česká rada dětí a mládeže,
Senovážné náměstí 977/24,
110 00 Praha 1
tel.: 211 222 870
e-mail: archa@crdm.cz
IČO: 68379439

Sazba a lito
Michala K. Rocmanová,
akad. mal.
Tiskne REFOS, Praha
Fotografie z archivu ČRDM
a jejich členských sdružení.

Toto číslo vyšlo
v říjnu 2014.

Foto na titulní straně
Kateřina Šejtková

Zpravodaj Archa je nekomerční
tiskovinou, která není určena
k prodeji.

Podrobné informace
ke zpravodaji Archa lze nalézt
na internetové adrese
archa.crdm.cz

12. Central European Jamboree 2014 v Doksech

Na mezinárodní skautskou akci CEJ 2014 se začátkem srpna sjelo přes 700 mladých lidí z České republiky, Slovenska, Polska, Maďarska, ale také Taiwanu, Ukrajiny, Gruzie, Holandska a dalších zemí.

Maďarští skauti se s jejich trikolórovým malováním a barevnými kšandami nedali přehlédnout.

Každé podobné setkání je rájem skautských sběratelů čehokoliv se skautskými symboly, třeba zápalek.

Jamboree probíhalo od neděle 3. do soboty 9. srpna 2014 v areálu Poslova mlýna u Doks. Pořadatelem byl Junák – svaz skautů a skautek ČR.

Mottem setkání bylo „Prepared for the future“ – připraveni na budoucnost. Účastníci se zaměřili na rozvoj nejrůznějších dovedností, ale také na sdílení mezinárodních zkušeností a tradičních činností a dovedností.

Poprvé se takové setkání konalo v r. 1931 v Praze pod názvem Tábory slovanských skautů. Tradice byla obnovena až v roce 1997, kdy se konalo setkání s názvem Fénix opět v Praze. V organizaci dalších se střídají Slovensko, Polsko, Maďarsko a Česká republika. CEJ Doksy tedy bylo dvanácté takové setkání.

„Change, change,“ – výměna nášivek, odznáčků a šátek je dloholetou skautskou tradicí kdekoliv na světě.

Michala K. Rocmanová, Junák

Pečení těstových hadů na ohni je oblíbenou činností skautů z různých zemí.

Holandané připravili disciplínu pro odvážné – překonat tah silné gumy a dostat se co nejdál...

Uvázat turbánek na šátek není tak jednoduché, jak to na obrázku vypadá...

Letní táboření na Kosím potoce 2014

Po třech zimách se opět rozezněly bubny a po celé Zemi svolávaly k sedmému Mezinárodnímu setkávání woodcrafterů....

Letošní táboření na Kosím potoce bylo jedinečné. Každý, kdo přijel alespoň na jeden den druhého týdne, zaslechl mluvu z jiných zemí. Konalo se zde sedmé Mezinárodní setkání woodcrafterů, na které dorazili kamarádi z Anglie, Ameriky, Kanady, Polska, Slovenska, Německa a Izraele. Setkání jsme spojili s naším táborem, abychom všem mohli ukázat, jak žijeme a jak si užíváme pobyt v přírodě.

I přes kulturní či věkové rozdíly jsme si to náramně užili, a to díky nadšení, které z každého čišelo. Pokud by úsměv a ochota pomoci druhému bylo to jediné, co si do svých zemí každý odvezl, tak můžeme být šťastni.

Z nepřeberné studnice zážitků tu připomenou ten nejzásadnější, seznámení se s vnučkou E. T. Setona, Julií A. Seton. Je to báječná ženská, na které bylo vidět, jak je ráda, že pokračujeme v myšlenkách jejího dědečka, a jak se nám to snaží oplatit alespoň povídáním o Setonově domu (Seton Castle) či návštěvě

E. T. Setona v Československu z pohledu její babičky. Lize věnovala Setonovu osobní pečeť (viz foto). Dle jejích slov velmi silně uvažuje o znovuoobjevení podobných aktivit v jejím okolí.

Několik statistických zjištění: na tábor přijelo 330 účastníků z Čech a Moravy, 20 z velké Británie, 15 z Izraele, 4 ze Švédska, 2 z USA a 1 ze Slovenska. Na loukách bylo postaveno celkem 48 týpí, 13 šeltrů, 7 zubříků, 4 wigwamy, 3 jehlany, áčko Anpao a Deště, Rogalo Velké rodiny a pár přístřešků a kuchyní.

Chtěl bych ještě jednou poděkovat všem za účast. A za shovívavost, za příspěvení do programu, za snahu o navázání nových vztahů.

Věřím, že toto setkání nás nabilo energií na další tři roky, kdy se setkání přesune tradičně do Anglie.

Blue sky!

Tomáš Sadílek – Chlup
LLM

Slovníček:

woodcraft: výchovné hnutí, založené E. T. Setonem na počátku 20. století v USA; na základech woodcraftu vzniká později skauting i další směry výchovy a vzdělávání dětí a mládeže; lesní moudrost

Seton: E. T. Seton, malíř, spisovatel, přírodovědec, nar. 1860 ve Skotsku, zemřel 1946 v Novém Mexiku USA (z jeho díla např. *Kniha lesní moudrosti*, *Dva divoši*, *Rolf Zálesák*, *Svítek březové kůry*, *povídky o zvířatech apod.*); zakladatel woodcrafterského hnutí

Liga lesní moudrosti: LLM, členský spolek ČRD

kmen: organizační jednotka s právní subjektivitou v Lize lesní moudrosti

Walden: kmen Ligy lesní moudrosti z Prahy 6, založený v roce 1990, orientovaný na kulturu severoamerických indiánů, pojmenovaný po kultovním díle H.D. Thoreaua „Walden, čili život v lesích“

týpí: kuželovitý stan severoamerických indiánů

Tokhatamani: Jan Bejček – Tokhatamani, ohnivce (strážce nemateriálních tradic v LLM), zástupce ředitele ZŠ Tuchlovice

Machimia: Pavel Čech, malíř, ilustrátor dětských knih, držitel ocenění Magnesia Litera

Dance Lodge: taneční aréna, sněmoviště uprostřed tábora; stan o průměru 16 metrů, který pojme až 250 lidí, uprostřed může hořet oheň

Nanao Sakaki: japonský básník a poutník, soupeř amerických beatníků

26. 7. - 8. 8. 2014

Nádherný den

Ráno jsem vstal,
přinesl vodu ze studánky,
naštípál dříví,
popovídal se sousedem,
slunce zapadá.

Nanao Sakaki

Dlouho jsem přemýšlela, čím bych měla vlastně začít. A došlo mi, že takhle přemýšlím už nejmíň čtyři dny, a ještě jsem

nenapsala ani čárku... A tak začínám tímhle textem, který byl napsán na malém papírku uvnitř waldenské kadibudky, spolu s pár dalšími. Kdo jste také zavítal, určitě ho znáte – dokonale vystihuje letošní táboření. Tedy, alespoň z mého pohledu.

Čas tam letěl úplně jiným tempem než normálně, vycházelo sluníčko a najednou už se zase zpívala večerní píseň, a takhle pořád dokola. Ale každý ten den byl něčím jedinečný, každý jiný a všichni krásné, jen utekly moc rychle.

Letošní táboření bylo v neobvyklém termínu. Místo prvních čtrnácti dní v červenci to byl přelom července a srpna, kvůli návštěvě našich skautských a woodcrafterských přátel z cizích zemí. Náčelníkem tábora byl Tibor a Kosími bojovníky (strážci táborového pořádku) Bee a Kuba.

První týden probíhal v přípravách na příjezd hostů, druhý týden by mohl vyprávět o zážitcích s návštěvníky. Každý den, po celé táboření se konaly různé aktivity, do kterých se mohl každý zapojit. Každý den začínal jógou, kolem které jsem se pravidelně šinula k vodě s kartáčkem na zuby.

Ve druhém týdnu byl téměř všechen

program dokonce dvojjazyčný. Proběhl klasický vodní golf, horský golf, závody lodiček pro děti i dospělé, turnaj v ringu, vyřezávání lžic, vyrábění nákrčníků ze dřeva, aukro, soutěž v rozdělování ohně třením dřev a kresání, soutěž o nejlepší indiánský a woodcrafterský výrobek, powwow a spousta dalšího. V polovině táboření byl veliký sněh (jak řekl Tokhatamani a troufám si tvrdit, že popravdě největší, co kdy Liga zažila), na němž bylo Lize předáno Setonovo pečeti. V druhém týdnu táboře-

ní nás také navštívila Toulavá kamera a novináři z regionálního deníku, takže jsme zase o něco známější :-)

Po celou dobu táboření byl v Dance Lodge vyvěšen plakát nabádající k návštěvě Kenyho lazebnictví, které bylo velmi oblíbené a hojně navštěvované. Kromě plakátu tu byl i „Machimiův provázek“, na kterém se každý den objevil nový Machimiův komiks. Zkrátka, o program nebyla nouze.

Tím bych to tak všechno shrnula a teď zase přemýšlím, jak tenhle článek ukončit. Snad jen dalším krátkým textem z waldenské kadibudky, který souvisí s deštivými kosáckými dny.

Prší, na cestě jsou šneci. Jdu opatrně, oni také.

Kateřina Bejčková – Kačka
LLM

Sůví dobrodružství o prázdninách

Letošní léto bylo pro náš oddíl hodně akční: kromě tradičního dvoutýdenního tábora pod stany v červenci jsme uspořádali v srpnu i dva příměstské tábory pro naše mladší členy.

Úvodem mohu prozradit, že všechny akce provázelo nadšení dětí, vedoucích i rodičů.

Co se týče „velkého“ tábora, Sůvy si poprvé vypůjčily celotáborovou hru, kterou napsal někdo jiný než ony. Celotáborovku, kterou dle našeho pozorování hrála už poměrně dlouhá řada táborníků: Holubinky. Snažili jsme se však vybudovat Holubinky vlastní a originální, což se nám (doufám) povedlo.

Od léta 2007 táboříme na vlastním tábořišti v krásném prostředí České Kanady nedaleko rybníka Osika. Letos se proměnilo v podivínské městečko Holubinky. Na houbařskou sezonu v Holubinkách jsme se připravovali celé poleťky na schůzkách i víkendovkách. Děti tedy tušily, že je čeká něco neobvyklého, přesto se nám je dařilo každým dnem zas a znovu překvapovat. Jako vedoucí jsme se ponořili do příprav skutečně intenzivně a poctivě, což znamenalo, že jsme před táborem vyrobili asi 180 originálních hub, z nichž jsme většinu nafotili a spolu s popisky zařadili do velkého Atlasu hub, který stál po celý tábor nedaleko houbových zahrádek našich rodinek.

Vedle převzatých houbosběračských disciplín jsme zařadili spoustu aktivit vlastních: během Dne pozpátku se začínalo večerí a vyhledáváním výsledků her, které teprve následovaly, a končilo se rozcvičkou a ranním čištěním zubů. Jindy jsme v rámci hry Probud' labuť! zachraňovali spící labuť obřích rozměrů ze zajetí kolonie prašivek, která se rozšířila po rybníce Křemenáči Osice. Setkali jsme se i se straš-

livou nemocí hub Houbomorem, který se nám podařilo přemoci až po dvou dnech při noční bojovce.

Děti byly odměňovány holubinkovskou měnou babkami, které pak mohly o „poleďňáku“ utrácet v HouBaru, kde jim nejprve starostka míchala různé lahodné nápoje. Brzy se však našli ochotní brigádníci, kteří HouBar provozovali poctivě sami. V horkých dnech, jaké vládly po většinu tábora, se to ukázalo jako dobrý způsob, jak do dětí dostat dostatečné množství tekutin. Proti vedru jsme bojovali i v rámci velké vodní bitvy uprostřed tábořiště nebo pobytem v rybníku. Před nočním chladem nás zase zachraňovaly dlouhé táboráky s kytarou a zpěvem písní nejen o houbách.

Ke konci tábora začalo hub přibývat, objevovaly se i v noci, takže hlídky nacházely různé nové druhy, a poslední den tábora při Houbobraní běhali po Holubinkách nadšení občané a nosili si do svých zahrádek plné náruče nových hub.

Zažívali jsme ale i krušné chvíle. V druhé půlce prvního týdne se tábořištěm prohnala nepříjemná angína, která na dva dny skolila horečkami téměř polovinu tábora. Naštěstí jsme to nakonec ve zdraví přežili, ale rozhodně doufám, že jsme si marodění na táboře vybrali na několik let dopředu!

Mezi naše tradiční zvyky, které bych s klidným svědomím doporučila i ostatním oddílům, patří každovečerní „kolečko“, kdy všichni účastníci zavzpomínají na celý den a sdílejí s ostatními, co se jim líbilo nejvíce. Nejsilnější bylo toto vzpomínání během posledního dne tábora u závěreč-

ného ohně – hodnotil se totiž celý tábor. Všichni táborníci si pochvalovali celé dva týdny plné pohody a srandy. Nejvíce mne potěšilo, že se každý zmínil i o tom, že si uvědomuje, jaká se tu každoročně schází skvělá parta, ve které se cítí dobře. Těžko se ta atmosféra dá popsat někomu, kdo s námi na táboře nebyl. Zkuste si ale představit, že na krátkou dobu můžete vstoupit do jiného světa. Do světa, kde se mají všichni lidé navzájem rádi. Do světa, kde nemáte důvod se s někým hádat a nikdo vám nedává nesmyslné nepříjemné rozkazy. Do světa, kde se stírá rozdíl mezi dospělými a dětmi, protože mezi kamarády nezáleží na tom, jestli je vám zrovna deset nebo pětadvacet. Do světa, kde je vám prostě celou dobu dobře.

Takhle dobře jsme se tedy měli v Holubinkách.

Když jsme se na závěr tábora s dětmi loučili, některé plakaly. To proto, že nechťely končit. Všechna naše Sůví drobotina se už tedy končí na konec prázdnin, až zase v září začnou schůzky.

Jarka Bednářová
TOM Sůvy, Praha 8

Po táboře...

Tak tu sedím uprostřed klubovny na složeném hangáru a je tu nezvyklé ticho – už jsem zapoměla, co to je. Právě jsem předala poslední dítě a letošní tábor definitivně skončil. Teda samozřejmě ještě zbývá ukončit ho účetně...

Děti si to užily – a hlavně: všechny přežily až do konce, teda alespoň do konce tábora, protože dnes jsem tři děti předávala s mírnou teplotou (finále bylo strhující a počasí také nic moc).

Zase jsme se všichni něco naučili. Menší děti snad konečně pochopily, že ať se snaží, jak chtějí, dva opalovací krémy jim suché ponožky nenahradí a navíc se dost pronesou, když je mají táhnout na zádech s věcmi na přespání pod širákem celý den. A když si navíc zapomenou přibalit vodu, žízeň je zlá...

Starší děti se zase naučily, že kukuřičnému poli je lepší se vyhnout, i když se cesta zdá být kratší... Vyslali jsme je samotné jen s instruktory dohonit Mirka, který jim různě nechával po cestě zašifrované zprávy, kam jde a kde na ně čeká další zpráva – obvykle nějaký kostel ve městě, kóta, rozcestník..., takže vlastně nevěděli, kam jdou a kolik je toho ještě čeká, a cestu si museli najít sami podle mapy. A na mapě to vypadalo jen malý kousek.

Instruktoři zase zjistili, že nést desetilitrový kanystr plný vody v batohu je sice obě-

tavé, ale po 20 km začíná jít o život, navíc, když ještě zvolili cestu řepkovým polem. A konečně já jsem se naučila, že některé výchovné metody jsou sice stále účinné, ale nesmí se jimi ztrestat člověk sám. Když se ve „ztrátách“ objevil ten samý ešus už po páté a navíc s včerejší zaslou boloňskou, vzpomněla jsem si na jediný trest, který na mne kdy fungoval – vzala jsem ešus a v návalu emocí ho švihla do kopřiv. Jenže potom jsem hodinu trnula hrůzou, jestli ho dítě najde, nebo budu muset vysvětlovat rodičům, proč se jejich „miláček“ vrátil bez ešusu. Po několika minutách už si nikdo včetně mne nepamatoval, kam ešus spadl, a navíc v místě

dopadu zrovna teče potok... Naštěstí se ešus našel a je fakt, že

od té doby se ve „ztrátách“ nic od tohoto dítěte neobjevilo...

Každý se něco nového naučil, něco nového objevil, poznal sebe z jiné stránky... Takže mohu prohlásit, že tábor splnil vytyčené cíle. V klubovně nám navíc přibyla Karkulinka útlá, Teploušek růžový a Křivohubka zelená.

Martina Marešová
Mladí ochránci přírody
www.emop.cz

Foto z archivu MOP

Do Srbska vyjeli dobrovolníci z ČR pomáhat s následky záplav

Záplavy z května 2014 patřily k největším povodním na území bývalé Jugoslávie. Neziskové organizace vyslaly dobrovolníky, kteří během srpna a září v Srbsku pomáli s nápravou škod.

Byly to nejničivější záplavy na území Chorvatska, Bosny a Hercegoviny a Srbska od konce 19. století. Povodně si vyžádaly celkem 44 obětí, různě postiženo bylo přes dva miliony lidí. Ti všichni jsou odkázáni na pomoc vlád, armády a dobrovolníků. První dobrovolníci z ČR už na pomoc vyjeli, ale jsou potřeba další.

Do projektu obnovy se zapojilo více než 23 neziskových organizací. V České republice ho podpořila organizace INEX-SDA (sdružení dobrovolných aktivit). „Od 10. července jsme nabírali dobrovolníky pro pomoc v postižených oblastech. INEX podpořil místní partnerskou organizaci

Young Researchers of Serbia – Voluntary Service of Serbia koordinací a výběrem dobrovolníků zde v Čechách,“ říká za organizaci INEX-SDA její ředitelka Dagmar Fousková.

Nejvíce je stále poničená infrastruktura, koryta řek a domy místních obyvatel. „Pomoc dobrovolníků v rámci tzv. workcampů je využívána převážně při rekonstrukci veřejných míst, parků a břehů potoků. Chystají se také kulturně a sociálně zaměřené workcamps, které mají vnést do života místním lidem také něco jiného, než jen myšlenky na pohromu, co je postihla. V oblastech, které nebyly zasaženy povodněmi, proběhly např. tábory pro děti ze zaplavených území,“ vypočítává koordinátorka sdružení INEX Jana Koňasová.

Workcamps jsou nejčastější formát dob-

rovolnického projektu, jde o dvou až tří-týdenní projekty, kde se sjíždí obvykle mezinárodní skupinka 5 až 20 lidí, ti pak společně pracují a žijí. Ubytování a strava je zajištěna na místě, někdy (jako v případě Srbska), za podpurný příspěvek místní organizaci (YRS).

INEX-SDA je nevládní nezisková organizace působící od roku 1991 v oblasti mezinárodního dobrovolnictví a mezikulturního vzdělávání. Zprostředkovává dobrovolnické projekty po celém světě (více než 70 zemí) a pro zahraniční zájemce organizuje podobné pobyty u nás.

Ročně vyšle do světa na krátkodobé či dlouhodobé projekty téměř 800 dobrovolníků a pro 400 zahraničních organizuje s lokálními partnery dobrovolnické projekty v ČR.

Tisková zpráva INEX-SDA

Letní dobrodružství se šamanem Yaqui aneb Jak jsme zachránili kouzelnou knihu

Třetí červencový týden. Jizerské hory. Chalupa Piktych. Dvanáct dětí z dětského domova v Klánovicích. Jeden pomocník z Písku. Šest pracovníků a dobrovolníků Letního domu.

Náš pobyt začíná výletem do hor, které se tyčí nad Hejnicemi. Po zdolání více než sedmi kilometrů se ocitáme ve výšce 800 metrů nad mořem, na hoře Ořešník. Tam se na jedné ze skalních vyvýšenin setkáme se zvláštní tajemnou postavou, od hlavy k patě pokreslenou černou hlinkou, zdobenou různými květy i kostmi zvířat. Neunikne nám strašidelná srnčí hlava a králičí lebky na velké dřevěné holi. Představí se nám jako šaman kmene Yaqui a již záhy se dozvídáme o ztracených listech z jeho kouzelné knihy, které šamanův učedník chtěl využít k tomu, aby ovládl temné síly. Ty však nakonec ovládly jeho a učedník byl proměněn v netopýra.

Máme dost odvahy a sil, abychom listy našli a vrátili zpátky do knihy, kam patří?

Další dny ubíhají jak voda a listy se pomalu vrší do knihy. Některé nacházíme na tajemných stezkách, kterými mohou projít jen ti nejodvážnější. Další nám předávají postavy čtyř živlů, které nás provázejí jednotlivými dny a skrze ně nám šaman předává svou moudrost a znalost přírody. Máme možnost prozkoumat a blíže se seznámit se zemí, ohněm, vodou i vzduchem. Postupně se tak učíme nejen rozumět přírodě, ale také být ohleduplný k druhému, naslouchat mu, vzájemně spolupracovat a také překonávat sebe sama, rozvíjet svoje praktické schopnosti a dovednosti.

Programy země byly zaměřeny především na smyslové vnímání světa, vodní

zkoušky pak na spolupráci a vzájemnou pomoc. Oheň otestoval odvahu a statečnost všech dětí skrze noční stezku lesem, vítr nabídl mnoho tvořivých programů, při kterých jsme využili dech i barvy.

Společně jsme tak strávili sedm dní plných tvoření a malování, sochání z ytongu, divadelních scének, výletů i relaxací. Zahráli si společně proti místním fotbal, byli se koupat, uskutečnili několik vodních bitev.

Poté, co se nám podařilo získat zpátky všechny listy kouzelné knihy, účastníci jsme se společně se šamanem závěrečného rituálu odcházeli do věčných lovišť, který ještě dlouho bude znít v našich vzpomínkách.

mi a mladými lidmi, kteří vyrůstají v dětských domovech. Sociálně-terapeutické pobyty pořádáme v průběhu celého roku s cílem rozvíjet u dětí tvořivost, pracovat na jejich sebedůvěře a pozitivním sebehodnocení, rozvíjet jejich sociálních schopností i praktické dovednosti. Při tvorbě programů využíváme technik expresivních terapií – arteterapie, muzikoterapie či práce s tělem.

Za podporu děkujeme Nadaci Terezy Maxové dětem, sbírce Pomozte dětem, organizované Českou televizí a Nadací rozvoje občanské společnosti, MPSV ČR, Magistrátu hl. m. Prahy a také MŠMT, z jehož grantu jsou financovány volnočasové aktivity.

Letní dům pracuje od roku 1997 s dět-

Andrea Blahovcová

Pionýři z Holešova se na táboře vrátili zpět do pravěku

Opět po roce ožila louka pod hotelem Zubříč v Podhradní Lhotě dětmi. Od roku 1987 se sem pravidelně vrací členové PS Mirko Očadlíka, aby zde prožili svůj čtrnáctidenní tábor.

Letošní celotáborovou motivací bylo období pravěku, takže náš pokřik „Huta, huta na mamuta“ byl velmi výstižný. Při příjezdu na tábor nás přivítala matka rodu Karakaj, společně s kouzelníkem, zaříkávačem a párem koz. Karakaj nás požádala o pomoc při hledání jejího prvorozeného syna Tesáka, který odešel k posvátnému totemu a dosud se nevrátil. Byli jsme rozdělení do šesti tlup (Gepardi, Sokoli, Medvědi, Vydry, Vlci a Lišky); v čele každé tlupy stála matka.

Každý den jsme dostávali do jeskyně dopis a v něm úkol od Tesáka, který nás neustále žádal o pomoc. Všechny úkoly nás bavily, některé z nich jsme ještě nikdy nedělali a na táboře jsme si je mohli zkusit úplně poprvé. Například jsme měli za úkol nacvičit rituální tanec, vymyslet písničku Slunci, vymodelovat Věstonickou Venuši z keramické hlíny, nakreslit jeskynní malbu nebo třeba vyrobit pravěké zbraně z přírodního materiálu. K nezapomenutelným zážitkům patří také večerní táborová posezení, při kterých jsme zpívali, povíдали si a hráli různé hry.

Na závěr každého večera jsme se vždy těšili na čtení z knihy Lovci mamutů. V naší fantazii oživaly příběhy hrdinů Štorchova románu. Zajímavý byl pro nás také táborový výlet, který tentokrát směřoval do Štramberka, kde jsme navštívili muzeum Zdeňka Buriana a známou jeskyni Šipka. Dozvěděli jsme se spoustu nových informací o životě pravěkých lovců mamutů.

Kromě těchto skvělých zážitků jsme

navázali přátelství i s tuctem mladých lidí z Hongkongu, kteří na naší táborové louce strávili krásné čtyři dny v rámci programu DofE. Jejich největším zážitkem byla možnost pobytu v přírodě; obdivovali naše lesy, krajinu, noční oblohu, historické památky a tradice. Také my jsme se od nich dozvěděli spoustu zajímavého o zemi jejich původu. Naši noví kamarádi si pro nás připravili prezentaci a také nás naučili několik kaligrafických znaků, seznámili jsme se s jejich hrami, písničkami a také jsme ochutnali různé pokrmy a dobroty. Mimo hongkongských přátel nás na tábor přijeli navštívit i mladí lidé z různých jiných koutů světa: z Itálie, ze Španělska, z Nizozemska, z Ruska, z Belgie... Tito mladí lidé byli účastníci Holešovského workcampu. Táborových zážitků byla spousta, i přesto, že počasí nebylo ideální. Nám to nevadilo, vždyť soutěž ve sbírání dešťové vody je přece taky super zážitek. Táborové dny rychle ubíhaly. Ve čtvrtek nás přijeli povzbudit a podívat se na nás naši rodiče a kamarádi, předvedli jsme jim program a vše co jsme se na táboře naučili. A nebylo toho málo! Nakonec přišel poslední táborový den, který bývá velmi smutný, ale také náročný. Čekala nás cesta za Tesákem, na niž se mohli vydat pouze opravdoví muži a ženy. Abychom jsme se jimi stali, museli jsme v průběhu tábora splnit sedm disciplín, například předvést tanec a skřek, barvení látek, lov medvěda, výrobu šípů, lovení drobné zvěře... Úkoly to nebyly lehké, ale nakonec se

to skoro všem podařilo, takže cesta za Tesákem mohla začít. Cesta začala až po setmění, byla lemována světýlky a byla velmi dobrodružná. Všichni jsme měli velkou radost, když jsme hluboko v lese unaveného, ale živého Tesáka spatřili. Tesák nám poděkoval za svoji záchranu, předal nám amulety a odešel s námi do „vesnice“, kde se uskutečnila ohňová slavnost na jeho počest.

Děkujeme všem, kteří pro nás letošní tábor připravili. Poděkování si zaslouží všichni vedoucí, kuchařky i ostatní pracovníci tábora za skvělých 14 dní. Na táboře jsme prožili nezapomenutelné chvíle, spoustu dobrodružství, ale také jsme navázali nová kamarádství. Věříme, že budou trvat i nadále nejen během prázdnin, ale také v průběhu školního roku. Těšíme se na potáborová setkání a také na náš tábor v roce 2015.

Za účastníky tábora
Kája a Valča, PS M. Očadlíka Holešov

Sociální vůz Dacia Dokker pro SHDT

Dobrý člověk ještě žije. Tímto okřídleným rčením zakončil 13. srpna 2014 předseda Společenství harmonie těla a ducha (SHTD) Vladimír Bílek svoji děkovnou řeč, pronesenou k zástupcům sponzorských firem, jež se poskládaly na tzv. sociální vůz.

Prostorná multifunkční osobní dodávka Dacia Dokker teď bude díky nim (i agentuře Kompakt spol. s r.o., jež se ujala stránky organizační) sloužit potřebám spolku, který se programově věnuje jak zdravým, tak především zdravotně či sociálně hendikepovaným dětem. Jak na setkání zaznělo, jde přitom o děti s poměrně závažnými diagnózami; v řadě případů by si o „běžné“ spolkové činnosti – včetně zážitků z letního tábora – mohly leda tak nechat zdát.

„Upřímný dík za to vám všem přítomným. Velice si toho vážíme – a věřte, že ty dětičky ho potřebují,“ řekl Vladimír Bílek při přebírání klíčků od darovaného vozu. Zaparkován byl před budovou Klokánku Štěrboholy v Praze 10, s níž SHTD dlouhodobě spolupracuje a v jehož prostorách se setkání se sponzory také uskutečnilo. Během neokázalé, spíše komorní akce předseda SHTD přítomným dárcům „svoji“ neziskovou organizaci obsírněji představil a zároveň jim přiblížil hlavní smysl její činnosti. Některé důležité aspekty následně zdůraznila i dětská lékařka pracující pro SHTD Ludmila Chýleová.

Společenství harmonie těla a ducha pečuje zejména o děti s epilepsií, hydrocefalem, mozkovou obrnou, autismem, mozkovými dysfunkcemi, enurézou, pourazovými stavy apod. Věnuje se rovněž dětem v náhradní rodinné a výchovné péči, tedy svěřencům pěstounů, dětem z problémových rodin, a hlavně těm z dětských domovů a Klokánků – ať už z většinové společnosti, z romského etnika či z dalších národnostních men-

šin. „Jen pro vaši představu: my jsme se před několika dny vrátili z letních táborů, tam jsme měli sto čtyřicet účastníků, z toho čtyřicet epileptiků a asi pětatřicet dětí z dětských domovů,“ nastínil Vladimír Bílek. Podotkl, že akce pořádané SHTD jsou otevřené všem dětem bez rozdílu – a pokud možno všem společně. „Snažíme se ty děti dávat dohromady – tak, jak to v životě skutečně je. Dětem se věnujeme po celý rok, čili máme klubovou činnost, máme víkendové aktivity a prakticky veškeré prázdniny v roce se pohybujeme na ozdravných pobytech,“ dodal.

Rekreační zařízení využívaná Společenstvím přitom nabízejí potřebné zázemí, jako třeba Hnačov v šumavském podhůří. „Máme tam posilovnu, masérnu, saunu. Jde o krásné prostředí obklopené lesy a vedle je Hnačovský rybník, který má příjemnou pláž a kde není hloubka. Což je výhoda zejména u epileptiků. Naučit například epileptické děti plavat je velký problém, protože záchvaty typu grand-mal se dějí ve zlomku vteřiny, to není tak, že byste viděli, že se ta voda „vaří“ a někdo by křičel o pomoc... A zrovna tak se musejí hlídat děti s autistickými problémy,“ přiblížil náročnost práce se zdravotně hendikepovanými

Vladimír Bílek. SHTD se podle jeho slov věnuje dětem komplexně, a to v několika rovinách: tělesné a pohybové včetně zdravotní tělesné výchovy, regenerační a rehabilitační, edukační a v rovině integrační.

„Jako zdravotník, jako dětská lékařka k tomu řeknu pár slov,“ navázala na svého předřečníka Ludmila Chýleová. „Je to tak, že třetina těch dětí by se na letní tábor nikdy nedostala. A tady mají vlastně možnost zúčastnit se ho v plné míře a s respektem k jejich problému, který my dovedeme zajistit. To je pro ně něco, co nelze nahradit. Kolektiv je prostě cosi úplně jiného než rodina – která má dítě jistě v dobré péči, jistě s ním tráví dovolenou a podobně – ale tady má dítě možnost být v úplně jiné pozici. Víte jistě, že i ve školách tyto děti s medikací jsou odmítány i na školy v přírodě, dokonce i na výlety... Tady mají tohle všechno – s tím, že víme, jak to udělat,“ shrnula Ludmila Chýleová.

V pohostinném prostředí štěrboholského Klokánku se představitelé donátorských firem poměrně obsírně seznámili nejen s aktivitami vyvíjenými Společenstvím, ale i s materiální situací, v níž se SHTD v době jejich rozhodování o sponzorském daru nacházelo. „My jsme si už nevěděli rady, protože dvaadvacet let pečujeme o nemocné dětičky, já už jsem přitom zničil svoje tři osobní auta, a nikdy jsme nedosáhli na prostředky ze státního rozpočtu, abychom to pohotovostní auto získali,“ naznačil jeho význam pro spolkovou činnost Vladimír Bílek.

Dvanáctkrát – a pokaždé jinak

Sedmá táborová sezóna Země Nezemě skončila a instruktoři šli dospát desítky hodin věnované přípravám programů. Tuhle chvíli zná každý, kdo někdy tábory aktivně vedl. Na dvanácti táborech se podaří i protřelým instruktorům zažít naprosto nečekané věci.

Těmto situacím samozřejmě přípravou z velké části nových programů jdeme naproti, ale dostat na otázku „které město se před rokem 1989 jmenovalo Gottwaldov“, odpověď, že se jedná o Prahu Žižkov, je více než nečekané. Celou věc navíc „zazdili“ dva naši instruktoři, Matěj a Martin, kteří kroutili hlavou a pak jeden řekl „Frýdek Místek“ a druhý „Karviná“. Jak je vidět, vzdělávat bychom měli všechny a pořád...

Naše letošní sezóna nabízela čtyři druhy táborů. Prvním, netradičním, byl týden pro rodiče a děti strávený na historické, čtyřicet metrů dlouhé, plachetnici Elegant v dánských mořích. Malí i velcí členové posádky se učili námořnickému řemeslu a museli použít své vlastní fyzické síly k obsluze plachet. Na lodi z roku 1899 opravdu nejsou žádné moderní vymoženosti, děti i dospěláci musí vzít lana do vlastních rukou a táhnout, vypínat plachty, přehazovat ráhna podle směru foukání větru. Celý týden navíc získávali informace o dávném posvátném kameni Vikingů Andomalu a pátrali po jeho skrýši, kterou nakonec po dlouhém hledání našli.

Ukryt truhlu s tajným pokladem na daném místě a udat polohu formou průsečíku dvou přímků spojujících výrazné body je dobrodružné, atraktivní a zajímavé. Pokud tím místem není ale velká písčiná pláž, truhla není zakopaná v půlmetrové hloubce, stmívá se, a hlavně si to místo na pláži aspoň trochu neoznačíte. Nicméně ta půlhodinka hledání alespoň všem ukázala, že nic není úplně zadarmo.

Zbývajících jedenáct táborů proběhlo na statku Výštice, který je již čtvrtým

rokem základnou našeho občanského sdružení.

Jezdecké tábory skloubily zážitkový program s výukou a zdokonalováním se v jízdě na koních. Jedinečné na těchto táborech je složení. Z 32 účastníků všech táborů byl pouze jeden kluk, zbytek tvoří ryze dámská část. A to včetně instruktořek. Na druhou stranu byl Vašík všemi pěkně obletován...

Naši stabilní a dlouholetí účastníci dorostli do věku teenagerského – a právě pro ně je připravován zážitkový kurs s mírným podbarvením legendou, podle níž hledají útržky z deníčku tajemné princezny. Letošní program byl zaměřen hodně na umění komunikace. Od komunikačních dovedností přes schopnosti vzájemně si argumentovat a pořady zaměřené na nutnosti dohodnout se s rivaly na společném postupu až po sebeprezentaci. Vrcholem kursu pak bylo divadelní představení hrané účastníky v blízké vesničce. Pikantní na tomto představení bylo, že ač plakátky visely ve vesnici už týden, účastníci / herci se o něm dozvěděli den předem pozdě večer. Pouze 20 hodin pak měli na přípravu a nastudování textů, výrobu kostýmů a kulís a přesun ze statku na pódium...

Zbývajících sedm táborů mělo vždy jiné základní téma a každý den a často i kus noci byly nabity rozličnými aktivitami. Nejmenší děti putovaly po Zemi Nezemě s Petrem Panem a vílou Zvoněnkou a objevovaly záhadná místa této velmi zvláštní pohádkové krajiny...

Tento článek bych chtěl věnovat všem našim instruktorům a poděkovat jim i tímto za úsilí, které věnovali zdárnému průběhu všech jedenácti týdenních akcí se Zemí Nezemě. Nejedná se jen o těch sedm táborových dní (pro některé: jde například až o pět táborových týdnů za sebou), ale také o vymýšlení a přípravu celých scénářů. Děkujeme a těšíme se na vás už na podzimních víkendech.

Marcel Pudich,
Země Nezemě

Redakčně kráceno

Bobříkov z. s.

Tři nadšené členky založily neziskovku – v létě 2013, po mnohaletých zkušenostech s prací s dětmi – cílenou na aktivní využití jejich volného času.

Akce, které pro děti připravují, dbají na to, aby měly děti dostatek pohybu, a zaměřují se rovněž na poznávání, vzdělávání, tvoření a získávání nových zkušeností.

Posláním spolku je všestranný rozvoj dětí v daném prostředí, motivace a vytváření aktivit podporujících kolektivní chování, přátelství a spokojenost – a to všechno prostřednictvím her a zábavy. Zakládající členky si vybraly činnost s dětmi, protože je baví. Připravují vícedenní pobytové akce, jednodenní výlety, tábory a spolupracují s partnery, kteří naplňují stejné poslání. V lednu letošního roku byl spolek Bobříkov přijat prostřednictvím krajské rady mládeže za člena ČRDM, partnera nejvyšší kvality: metodické vedení a informovanost z oblasti práce s dětmi je pro spolek Bobříkov neocenitelnou pomocí v jeho zájmové činnosti s dětmi.

Bobříkovský tým dobrovolníků, kterých je nyní sedm, připravuje programy s velkou pečlivostí – tak, aby děti dobře poznaly místo pobytu, seznámily se hrou formou s okolím, navštívily historické památky nebo jiné zajímavé pamětihodnosti, vyzkoušely si nové tvůrčí techniky... Děti cestují, poznávají něco nového a dobře se baví. Nemusejí mít obavy, že neznají kamarády na akci. Bobříkov spontánním programem seznámí přítomné během několika hodin

a druhý den už jsou jedna parta, jeden tým. Na svých akcích uvítáme děti ve věku od 5 do 15 let- Mladší se rády učí, starší rády asistují – každý účastník dostane možnost seberealizace.

Proč Bobříkov? Vize, sen, nadšení pro to uskutečnit „dům dětí“ v krásné přírodě, třeba právě na Berounsku, které je jedno z nejhezčích míst v republice. Dům určený dětem pro jejich aktivní využití volného času. Ze zkušeností víme, že děti se každou aktivitou rozvíjejí, a navíc – pokud jsou programy zajímavé a dobrodružné – si děti žádají další, nové, zajímavější. A to je i konečným cílem našeho spolku: umožnit dětem krásné aktivní dětství, které je bude inspirovat i v dospělosti.

Spolek Bobříkov se s dětmi setkává na předem připravených tematických akcích. V minulém roce se vydařily víkendové pobytové akce „Halloweenské

řádění“, „Kouzlení s Pavlem Kožíškem“ i prázdninové „Krkonošské putování“.

Na jaře letošního roku, po oslovení domovské obce Stašov a ZŠ Preislerova v Berouně, byly založeny dva Kluby dětí Bobříkov. Členové spolku se s dětmi setkávají pravidelně každou středu v Berouně a sobotu ve Stašově, vždy od 14 do 17 hodin. Nabídka odpoledních volnočasových aktivit s dětmi je napl-

něna pohybem, poznáním a tvořením a setkala se s úspěchem nejen u dětí, ale i u rodičů. Kluby dětí představují možnost otevřenou všem dětem, které se nerady nudí.

Spolek Bobříkov má velkou morální i finanční podporu obce Stašov, pan starosta i zastupitelstvo přijalo spolek s nadšením a pochopením pro to, že investice do volného času dětí je efektivní pro zdravý rozvoj dětské populace v obci. Klub dětí ve Stašově, který se schází v místní mateřské školce, je pro účastníky díky finanční podpoře obce zcela zdarma. Spolek a obec společně uspořádaly Čarodějnice na Vršku ve Stašově a Zábavné odpoledne pro děti na závěr školního roku za účasti místního fotbalového klubu i dobrovolných hasičů. Obě akce byly úspěšné a hojně zastoupené obyvateli Stašova i okolních obcí.

Každý zážitkový víkend je připraven s celodenním programem, je zajištěna pravidelná strava i pitný režim. Činnost začíná týž den, většinou společnou zábavnou aktivitou k seznámení a překonání ostychu. Děti si vytvoří výrobky a dárky, zahrají si hry uvnitř i venku, zasportují si, připravují si zdravé ovocné svačinky, soutěží, vyplňují kvízy apod. Prázdninové pobyty jsou připravovány s celotáborovými hrami, při kterých se nikdo nenudí. Jsou dobrodružné, zážitkové a soutěživé.

Bobříkov z. s.

267 51 Stašov 91
(Berounsko)

e-mail:

bobrikov@bobrikov.cz

web: www.bobrikov.cz

tel.: 730 69 68 68

V letošním roce spolek Bobříkov připravil tři týdenní tábory. Od 5. do 12. 7. trvalo Loupežnické putování ve Štědroňině; tábora se účastnilo deset dívek a deset chlapců ve věku 6 – 14 let. Děti byly nadšeny celotáborovou hrou a vedoucí tlup Drtinosa a Drtivosa byli velkými kamarády všem účastníkům, kterým se ani nechtělo domů...

Druhý pobytový tábor se konal ve mlýně Osvračín na Chodsku od 26. 7. do 2. 8., a to s celotáborovou hrou Z pohádky do pohádky. Děti byly pohádkovými bytostmi a připravily s chůvou Madlen-

kou nezapomenutelné pohádkové disko-představení; moudrá sova Rozárka pak dohlížela nad tvořivými a naučnými programy.

Třetí tábor se konal v krásné přírodě Jižních Čech od 16. do 23. 8., a byl ve znamení Skřítků a lesních víl. Příroda nás zcela okouzila a do připraveného programu se nečekaně dostaly aktivity v lese, které byly „pohádkové“. Lesní stezka vědomostí, Studánka přání či Čertovy kameny nebo lesní domečky a tančící víly za každým stromem s pobíhajícími skřítky po lese. Pohyb, zábava a dobrá nálada nás provázely celý týden.

Zapsaný spolek Bobříkov oslavil rok pů-

sobení na Berounsku a procestoval kus Česka. Děti navštívily Všeradice a rodiště M. D. Rettigové, odjely do Krkonoš poznat pramen Labe, kouzily s Pavlem Kožíškem v Líbeznicích, účastnily se Ledové Prahy s Pionýrem, kde navštívily čtyři zajímavá muzea, odjely na farmu Ztracenka do Poříčí nad Sázavou, kde poznaly život na farmě, prožily Velikonoční trojlístek na Berounsku, protkaný tradicemi v zábavné formě. Dále se děti i rodiče podívali do Francie k „Eiffelovce“ a do tamního „Disneylandu“, jediného v Evropě. A červen, ten patřil dětem a jejich oslavě Dne dětí – čekala na ně Indiánská stezka a již zmíněné Zábavné odpoledne ve Stašově.

Akce pořádané Bobříkovem, mohou oslovit široké spektrum dětí; vznikají nová přátelství a děti mají radost ze svých výkonů. Každý je úspěšný v jiné oblasti a spolek Bobříkov připravuje programy, díky nimž svůj talent objeví. Rozzářené oči a dětský úsměv je největší odměnou týmu dobrovolníků, kteří se věnují dětem ve svém volném čase.

Renáta Vacková

14. dalajláma požehnal Brontosaurům k otevření školy v Malém Tibetu

V pátek 4. 7. 2014 získali zástupci Hnutí Brontosaurus požehnání od Jeho Svatosti 14. dalajlámy k otevření nového školního internátu a tříd ve škole Spring Dales Public School ležící v Malém Tibetu (vesnice Mulbekh).

Nové školní budovy jsou ekologické stavby energeticky závislé pouze na solární energii, umožní vzdělání 200 dětem a jejich stavba byla v průběhu posledních dvou let brontosaurů a dalajlámou financována.

„Poslední dva roky jsem se těšil, až budu moct ukázat dalajlámovi, co jsme za poslední dva roky postavili,“ popisuje své dojmy z audience ředitel školy z Mulbekhu Tsewang Norboo. „14. dalajláma ocenil, že nové školní budovy jsou energeticky závislé na solární energii a postavené tradičním stylem a tradičními stavebními metodami inovovanými o moderní možnosti,“ popisuje architekt Martin Knap. „Dalajláma nás také požádal, abychom mu přiblížili, jak jsou budovy odolné proti možnému zemetřesení,“ dodává architekt Knap.

„V rámci audience nám dalajláma také připomenul, že společensko-politické poměry v okolí vesnice Mulbekhu jsou velmi obtížné,“ popisuje předseda Brontosaurů v Himálajích Jiří Sázal.

„Pevně věřím, že podporou vzdělávání

se podaří situaci vyřešit, a proto finančně podporuji tamní školu,“ dodal následně dalajláma.

„Velmi se mi líbilo, že setkání nebylo vůbec formální a že 14. dalajláma dobře zná školu ve vesnici Mulbekh,“ popisuje ředitel Linhartovy nadace Jan Mayer. „Setkání se 14. dalajlámou mi potvrdilo smysluplnost projektu rozvoje školy v Mulbekhu, kterému bych se rád angažoval i v budoucnu,“ dodává Mayer.

Budovy nového školního internátu a tříd měly být osobně otevřeny 14. dalajlámou 26. června. Na připravenou slavnost se Jeho Svatost 14. dalajláma nemohl dostavit, protože jeho helikoptéra nemohla vzlétnout kvůli špatnému počasí. „Celá vesnice čekala již od čtyř ráno na příjezd dalajlámy. Když kolem jedné odpoledne dalajláma stále nepřilétal, začalo být jasné, že už se nedosta-

ví,“ popisuje své pocity fotograf Jakub Trnčák.

Škola ve vesnici Mulbekh byla založena v roce 1992 obyvateli z vesnice Mulbekhu, aby zajistila dobré vzdělání dětem v jejich rodném prostředí. V roce 2008 nastoupil do školy nový ředitel se jménem Norboo, který se jako první začal obracet k zahraničním neziskovým organizacím s nadějí na zajištění rozvoje školy. Brontosauři v Himálajích pomohli řediteli vypracovat komplexní rozvojový plán tamní školy, který má za cíl v průběhu let 2011 a 2021 rozšířit školní prostory a zkvalitnit vzdělávání. Brontosauři v Himálajích podporují rozvoj školy finančními prostředky (doposud 3,6 mil Kč), zajišťují odborníky pro plánování a realizaci školního rozvoje (desítky odborníků) a zajišťují finanční pomoc od českých dobrovolníků (na-

příklad David Kraus, Světlana Nálepková, Martin Bursík, Kateřina Jacques, Ivana Jirešová).

Nové školní budovy mají zajištěn ohřev vody, výrobu elektrické energie a vytápění pomocí solární energie. Díky solárnímu vytápění bude v místnostech v průběhu zimy 15°C, což je značný komfort oproti běžným 0°C. Obě budovy jsou postaveny tradičními stavebními technikami, které jsou inovovány o nové technologické a materiálové možnosti. Inovací tradičních stavebních technik jsme si přáli, aby si tamní obyvatelé odnesli z původního kulturního dědictví to nejlepší. Nový školní internát je dvoupatrová budova, která umožní vzdělání 30 dětem. V budově nových školních tříd je osm tříd, v kterých se bude učit 180 dětí. Budovy nového školního internátu a tříd jsou první dvě budovy nového školního kampusu.

14. dalajláma poprvé navštívil školu ve vesnici Mulbekh v létě v roce 2010. Na audienci v červenci 2011 v indické Dharamsale představili 14. dalajlámu zástupci Brontosaurů v Himálajích a školy Spring Dales Public School plán rozvoje tamní školy a dalajláma se jej rozhodl pravidelně finančně podporovat (doposud přispěl 3,4 mil. Kč). Na podzim roku 2011 předal Václav Havel poděkování 14. dalajlámu za jeho rozhodnutí podporovat školu v Mulbekhu. Na audienci v červenci 2012 sdělil 14. dalajláma dobrovolníkům organizace Brontosauři v Himálajích, že si velmi vážil našeho prezidenta Václava Havla a že cítí jako svou povinnost usilovat o přežití jeho odkazu a že je velmi rád, že mu v tom brontosauři pomáhají svou nezištnou pomocí obyvatelům vesnice Mulbekh. Malý Tibet je posledním místem na světě, kde zůstává tibetská kultura ne-

potlačena, a proto je Malý Tibet pro Tibeťany velmi významný. V Mulbecké škole dbají na zachování tradičních tibetských kulturních hodnot a tradic, a proto je pro 14. dalajlámu důležité, aby škola v Mulbekhu dobře prosperovala, a rozhodl se ji financovat.

V průběhu posledních dvou let jsme realizovali přibližně 20 % školního rozvoje, které podpořilo pět organizací celkovou částkou okolo 8 milionů Kč. Budovy nového školního internátu a tříd jsou první dvě budovy nového školního kampusu. V budoucnu bychom chtěli škole pomoci rozvíjet vzdělávání, financování provozu, personální obsazení školy a její organizační strukturu. Pro ty, kteří chtějí pomoci zajistit dobré vzdělání pro děti z vesnice Mulbekh, nabízíme, aby se stali Himálajským patronem a pomohli realizovat rozvoj tamní školy.

Jiří Sázel

Foto Jakub Trnčák

Nový program výměn mládeže s Rakouskem

Od léta mohou zájemci žádat o příspěvek na realizaci česko-rakouských výměn dětí a mládeže. Nový program s názvem Rozjed' to s Tandemem! Rakousko se zaměřuje na mimoškolní setkání dětí a mládeže ve věku od 8 do 26 let.

Jednotlivé výměny mohou být podpořeny až do výše 10 000 Kč. Zapojit se mohou spolky, střediska volného času, neformální skupiny mládeže, školní kluby, organizace zřizované církvemi a jiné neziskové subjekty vyvíjející mimoškol-

ní činnost pro děti a mládež z celého Česka.

Program navazuje na již tři roky existující program Rozjed' to s Tandemem! na

podporu česko-německých výměn mládeže. Pravidla financování a formuláře jsou pro oba programy shodné a ke stažení na www.tandem.adam.cz/rtt.

Program nemá uzávěrky, žádosti lze posílat Koordinačnímu centru česko-německých výměn mládeže Tandem v průběhu celého roku. Finanční prostředky je nutné vyčerpat vždy do konce kalendářního roku. Prostředky na oba programy poskytuje Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy.

Tandem

Úsměv a slovo „děkuji“ jsou lepší než vysoký plat

INEX-SDA je aktivním členem skupiny „Acces-4-All“, která vznikla v roce 2005 v rámci aliance evropských dobrovolných organizací (Alliance of European Voluntary Service Organisations). Tato skupina má za cíl zapojování lidí s omezenými příležitostmi, včetně lidí se zdravotním postižením, do dobrovolnických aktivit.

INEX-SDA je aktivním členem skupiny „Acces 4 All“, která vznikla v roce 2005 v rámci aliance evropských dobrovolných organizací (Alliance of European Voluntary Service Organisations). Tato skupina má za cíl zapojování lidí s omezenými příležitostmi, včetně lidí se zdravotním postižením, do dobrovolnických aktivit.

Přes celkem širokou nabídku možností a nabízenou finanční podporu u některých typů projektů je účast v ČR zatím relativně nízká. V roce 2013 se zúčastnily některé z forem neformálního vzdělávání pouze čtyři osoby se zdravotním postižením, což tvoří méně než 0,3% z celkového počtu mládeže účastnícího se neformálního vzdělávání v rámci INEX-SDA.

Na celoevropské úrovni, v rámci Alliance, se zapojování dobrovolníků se zdravotním postižením daří každým rokem mírně zvyšovat. V roce 2013 se zúčastnilo 15 osob dobrovolnických workcampů v zahraničí a 25 v domovské zemi. Do sítě podporující zapojování „Access-4-All“ se vloni zapojilo 26 organizací ze 17 zemí.

Své zkušenosti s některou z forem dobrovolnictví s námi sdílela Hanka Roubíčková.

Jakého projektu ses zúčastnila a o čem byl?

V Itálii, od organizace Legambiente, kde jsme opravovali místní park. Práce se týkala od úprav stromů po natírání

houpaček pro děti. Druhý můj workcamp byl ve Francii. Celý náš dobrovolnický tým pomáhal s organizací středověkého festivalu v městečku Souvigny.

Jak ses o něm dozvěděla?

Na nástěnce na mé VŠ (ČZU) visel plakát INEX-SDA s nabídkou dobrovolnických aktivit. A já si řekla, že by to mohla být skvělá příležitost, jak strávit prázdniny jinak než opalováním se u vody.

Měla jsi nějaké obavy při zvažování své účasti?

Obavy jsou asi samozřejmostí. Měla jsem strach z přijetí do party – a jestli

nebudu brzdit zbytek týmu, tedy jestli zvládnou celou pracovní náplň (Hanka je po dětské obrně, pozn. red.). Ale všechno to, co vás čeká, musíte brát jako výzvu. Jak říkali staří Římané, „buď se vrátíte se štítem, nebo na štítě“.

Co bylo pro Tebe nejzajímavější?

Že si můžete zkusit spoustu činností, od kterých vás vaše okolí (v dobrém) zrazovalo. Poznat nová místa a hlavně získat nové přátele. A ještě jedna věc, tyto zkušenosti mně zvedly sebevědomí.

Jaké jsi měla s účastí náklady a kdo je hradil?

Jen cestovné. Místo ve Francii bylo pro dobrovolníka s nějakým znevýhodněním, takže část cestovného jsem měla pokrytou. Do Itálie jsem si cestu hradila sama, ale nebyl to tak velký problém, něco jsem měla našetřeno.

Co pro Tebe znamená dobrovolnictví?

Úsměv a slovo děkuji jsou tou nejlepší odměnou na světě, lepší než vysoký plat. Osobní rozvoj. Lidé, se kterými jste v dennodenním kontaktu, ať už v roli vašich kolegů, mentorů, nebo příjemců dobrovolných aktivit, se stanou vaší další rodinou. Ano, mně dalo dobrovolnictví další rodinu.

Workcamp je dvou- až třítydenní skupinový dobrovolnický projekt. Sjedne se na něm skupina lidí z různých koutů světa, kteří po celou dobu společně žijí a pracují.

Účastníci tak mají jedinečnou příležitost seznámit se s rozličnými kulturami a zároveň poznat do hloubky kulturu země, kde jsou dobrovolníky. Kromě příležitosti přispět vlastní prací veřejně prospěšnému projektu jsou dobrovolnické projekty významným prostorem pro poznávání a učení se.

Na rozdíl od brigád je práce na workcampu neplacená.

INEX-SDA ročně nabízí až 2000 projektů po celém světě.

Je na čase vybrat si ty správné holiny – sezóna Víkendovek začíná!

Sezóna dobrovolnických Víkendovek – podzim 2014, které realizuje nezisková organizace Tamjdem, o.p.s., se za chvíli rozjede a je tedy na čase vybrat si ty správné holiny, barvu bahna do vlasů a pracovní nástroj.

Ano, i tentokrát budeme na Víkendovkách pracovat na rozmanitých úkolech, bavit se a setkávat s novými lidmi – Čechy i cizinci – poznávat zajímavé neziskové organizace v České republice a podnikat krátké i dlouhé výlety do okolí. Máte příležitost přidat se ke stovce dobrovolníků, kteří od února do června už s Tamjdemem pomohli v deseti neziskových organizacích s prací, která má smysl! (<http://www.tamjdem.cz/vikendovky-v-roce-2014/>)

První podzimní Víkendovka proběhla už 12.–14. září, a to v jižních Čechách, kde jsme pomáhali s rekonstrukcí statku Divadla Continuo, dále se těšíme na spolupráci s táborníky z TOM Dumánci (Lužnice), s biostatkem Area Viva (Valeč, Karlovy Vary), s komunit-

ním domem Camphill (České Kopisty), se sdružením Ryzáček (hiporehabilitace na koňském hřbetě, Mohelnice), barokní památkou Valdštejnská Lodžie (Jičín), Buddhistickou kulturní společností (České Budějovice).

Více informací k jednotlivým projektům najdete na webových stránkách Tamjdemu (<http://www.tamjdem.cz/co-chystame/>).

Ale to není všechno! Na nadcházející

sezónu jsme ještě naplánovali: dva bazary knih na festival „Zažít město jinak“ (proběhl 20. 9. v Praze); dále chystáme večírek pro všechny tamjdemové dobrovolníky, s fotosoutěží, a samozřejmě bude i víkendová akce – hodnotící setkání proběhlé sezóny pro všechny campleadery a organizátory roku 2014 i 2013, kde budeme sdílet nabyté zkušenosti.

Za celý Tamjdem tým vám přeju zábavné a obohacující dobrovolnické zážitky!

Markéta Votavová

koordinátorka Víkendovek Tamjdem, o.p.s.

5. ročník Ostrovtipu

Z pátku 5. 9. na sobotu 6. 9. 2014 oslavila v současnosti jediná šifrovací hra pořádaná na půdě Moravskoslezského kraje své půlkulatiny. Šifrovací hra Ostrovtip, pořádaná pod hlavičkou Rady dětí a mládeže Moravskoslezského kraje (RADAMOK), si za pět let své existence našla řadu příznivců a láká týmy z celé republiky. Letos přijelo do severomoravské metropole dohromady 16 týmů poskládaných z hráčů z celé republiky, ale také ze Slovenska. Na startu se objevili jak favorité a zkušení hráči, kteří se účastní podobných akcí po celé republice už řadu let, tak také týmy, které přišly objevovat krásu nočních šifrovacích her vůbec poprvé. Start byl umístěn do Třebovického parku a v 19 hodin bylo odstartováno.

Letošní trasa týmy vedla na Hošťálkovický vysílač, pak zpět dolů do Třebovic a dále podél řeky Opavy až do Hlučína, kde byla zakončena na místním ústředí turistického oddílu mládeže v ulici

Na Závodí. Oproti minulým ročníkům tak týmy musely zdolat větší porci kilometrů (dohromady okolo 27), na druhou stranu jim však byly odměnou mimoměstské přírodní scenérie. Počasí vyšlo na více než výbornou, takže jediným prvkem, který týmy mohl vyvézt z pohody, byli všudypřítomní komáři... A samozřejmě také šifry, kterých bylo letos na hráče nalíčeno dohromady 15. Do cíle ve stanoveném limitu (tj. do sobotního poledne) nakonec dorazily týmy dva – Pralinky zvlášť a Spící volové. Druhý jmenovaný tým se nakonec

díky menšímu počtu využitých řešení a nápověd k šifrám mohl spravedlivě radovat z vítězství a také z trofeje a dortu pro vítěze. Ovšem tak, jak je to v šifrovací komunitě pěkným zvykem – o umístění v cíli jde až na druhém místě. Důležité je si domů odvézt skvělé nové zážitky a uspokojení z příjemně strávené hry. A to se letos opět, alespoň v to věříme, rozhodně povedlo. Nezbyvá, než si přát, abychom se znovu a zase, a třeba ještě v hojnějším počtu, potkali opět napřesrok na startu – tady u nás v Ostravě.

Jan Dudek, RADAMOK

Svět tančil pro děti v lázeňském hotelu Thermal

Dopolední program pátečního dne Karlovarského folklorního festivalu patřil žákům základních a středních škol. Všichni se sešli ve Velkém sále lázeňského hotelu Thermal, aby společně obdivovali zahraniční folklorní soubory.

V první části pořadu se žákům představil soubor Szótttes Kamara Neptancegyűttes z Bratislavy, který zpracovává maďarský folklor. Szótttes je reprezentativním souborem folkloru Maďarů žijících na Slovensku. Jeho členové jsou amatéři, kteří mají rádi lidové umění a jejich srdeční záležitostí je jeho zachování a zvelebování. Soubor byl založen roku 1969. Vystupuje především na jižním Slovensku, ale můžeme ho vidět i na celostátních slavnostech nebo v zahraničí, kde navštívil například Rakousko, Německo, Itálii, Portugalsko, Švýcarsko a Venezuelu.

Druhá část patřila souboru Iskele Municipality folk dance group, který přiletěl až ze Severního Kypru. Pro žáky si

připravil ukázkou z tradičního tureckého folkloru. V závěru samotného vystoupení si děti mohly společně s Kypřany na pódiu zatančit a většina z nich si odnesla za svoji odvahu nějaký pěkný dárek.

Večerní program se odehrál v lázeňském hotelu Imperial a opět nesl název Svět tančí. Kromě souboru z Kypru se návštěvníkům Karlovarského folklorního

ho festivalu představil soubor Mladost z Dubnice nad Váhom. Vznikl v roce 1969 jako původní třeňšovská muzika. V roce 1971 se změnil do dnešní podoby hudebního, pěveckého a tanečního souboru. Ten má dnes 40 tanečníků, muzikantů a zpěváků ve věku od 14 let. Současný repertoár tvoří písně a tance z okolí města Dubnica nad Váhom a také dalších regionů Slovenska. Hudebníci i tanečníci prezentují folklorní materiál jak v jeho původní podobě, tak i s mírnou dávkou stylizace. Soubor je jedním z nejvýznamnějších nositelů lidových tradic svého regionu, které šíří doma i v zahraničí.

Po skončení večerního programu bylo na čase přesunout se na Folklor párty, která probíhala v lázeňském hotelu Mánes. Všichni se bavili až do časných ranních hodin a atmosféra byla, i přes pokročilou hodinu, výborná.

Dagmar Svobodová
Folklorní sdružení ČR

Do nového školního roku s elánem

Start nového školního roku přináší kromě obvyklých rodičovských starostí spjatých s výukou a prospěchem jejich ratolestí i „věčné“ dilema týkající se náplně jejich volného času. S kým, jak a kde ho mají trávit?

Nabízí se celá řada možností – hudebními či výtvarnými kroužky počínaje a sportovními oddíly konče. Stranou rodičovských úvah by však rozhodně neměly zůstat nejrůznější dětské spolky a mládežnické organizace. A to nejen pro jejich důraz kladený na neformální výchovu, ale i pro cenovou dostupnost a snadnou dosažitelnost dopravní.

Velmi zjednodušeně řečeno: sbor dobrovolných hasičů s obvyklou „přípravkou“ pro požárnický potěr, folklorní soubor, turistický, skautský nebo pionýrský oddíl zase není tak těžké nalézt.

A to ani v relativně malých obcích nebo jejich blízkém okolí. „K tomu, aby rodiče a jejich ratolesti mohli rychle zjistit a efektivně vyhodnotit nabídku, která je v tomto ohledu v okolí jejich bydliště k mání, slouží internetový portál Kamchodit.cz (www.kamchodit.cz). Interaktivní mapa na zmíněném webu obsahuje tisíce záznamů z celé republiky,“ připomíná Ondřej Šejtka, místopředseda České rady dětí a mládeže (ČRDM), která za provozem portálu stojí.

A na co by měli podle šéfa České rady Aleše Sedláčka rodiče dbát při výběru mimoškolních aktivit pro svá dítky? „Rodiče by měli především svému dítěti naslouchat a výběr mimoškolních aktivit provést spolu s ním. Pokud nevědí, na co je dítě šikovné, mohou si o tom promluvit třeba s učitelem. Měli by přihlídnout také k tomu, aby jejich potomek byl v dobré partě svých vrstevníků: vždyť to budou nenápadní spojenci při neformální výchově jejich syna či dcery. ‚Hra‘ v dobře vedeném oddíle dá dítěti do života spoustu užitečných dovedností,“ nastínil předseda ČRDM. Česká rada

dětí a mládeže vypracovala „Devatero rad pro rodiče při výběru mimoškolních aktivit“, v němž dané téma rozebírá z různých úhlů pohledu. „Měl-li bych tedy rodiče na něco odkázat, pak na Devatero, volně přístupné na webu ČRDM (www.crdm.cz),“ doplnil Aleš Sedláček. Internetové stránky zmíněné „střešní“ organizace dávají vcelku solidní přehled o pestrosti programové nabídky mládežnických organizací rozličného typu. V řadách členských formací ČRDM si na své přijdou vyznavači tradičních tábornických a turistických výprav a táborů s puncem foglarovské či indiánské romantiky, nadšení radioamatéři a hvězdáři, malí hasiči a záchranáři, mladí ochránci přírody nebo třeba ti, kteří se sdružují s přihlídnutím k významu, jaký přikládají svému náboženskému vyznání.

Pro ně všechny – a vlastně i mnohé další, neboť zapojit se mohou i neorganizované děti a mladí lidé – připravila ČRDM na počátek školního roku 2014/2015 dvě zajímavé celorepublikové akce.

V pátek 12. 9. byla zahájena geocachingová soutěž „Sametky“, jímž chce Česká rada připomenout dvacet pět let, jež uplynuly od Sametové revoluce. Název soutěžní hry je přitom vlastně zkratkou: jde o SAMETové vzpomínKY / SAMETové kešKY – v krabičkách („keškách“) ukryté texty skutečných příběhů vztahujících se k událostem z listopadu 1989, respektive z éry nesvobody, která jim předcházela. Informace o soutěži budou k mání na www.sametky.cz.

Zhruba o měsíc později, v době od 9. do 12. října se uskuteční třetí ročník projektu „72 hodin“, který motivuje k uspořádání dobrovolnických akcí. Pořadatelé „72 hodin“ zájemcům vyzývají: *Máš nápad, jak zlepšit místo, kde žiješ? Dej dohromady pár kamarádů, s nimiž nápad uskutečníš, nebrblej, mákni a buď cool!*

Potřebné informace se lze dozvědět na webu www.72hodin.cz.

Tisková zpráva ČRDM

ČRDM se ohrazuje proti zásahům do spolkové svobody z dílny ministerstva spravedlnosti

Ministerstvo spravedlnosti ČR nedávno zveřejnilo na nátlak odborné veřejnosti první část návrhu na novelizaci nového občanského zákoníku.

Po seznámení se s rozsáhlým materiálem, resp. s jeho zveřejněnou první třetinou, a díky četným konzultacím s odborníky musím s politováním konstatovat, že se jedná o dílo, proti kterému je zapotřebí se razantně vymezit.

Návrhy změn se dají rozdělit do tří kategorií:

1. Formulační a nepodstatné změny, které nejsou nutné, ničemu nepomohou a ani neublíží. Jejich novelizace přispěje k přesvědčení lidu, že zákoník je špatný.
2. Hrubé zásahy do svobod, které jsou představeny jako nutná úprava např. vzhledem k evropským směrnicím. Po prostudování problematiky konstatuji, že je to nesmysl.
3. Skutečné a opodstatněné nedostat-

ky, které ukázala soudní praxe. Těchto je naprostá menšina a ty je vhodné podpořit.

ČRDM se bude věnovat připomínková- ní částí Právnícké osoby a Spolky.

Jako jeden příklad za všechny uvedu návrh na zrušení svobody pro stanovení nejvyššího orgánu spolku. Tím má být dle navrhovatelů nově povinně členská schůze. Nyní, stejně jako tomu bylo v našich zeměpisných šířkách vždy, se může spolek o svém vnitřním uspo-

řádání rozhodnout svobodně sám. U velkých spolků je naprosto nereálné o členské schůzi vůbec uvažovat, natož ji uspořádat. Nutno dodat, že návrh počítá s výjimkou pro spolky, které si to již nastavily jinak. Tím se však jen zavádí zmatek a více kategorií spolků s různými právy.

ČRDM trvá na maximální míře volnosti pro úpravu vnitřního uspořádání spolku; ctí, že demokracie je důležitá hodnota, není ale důležitější než svoboda. Demokracie je zásadní tam, kde se jedná o společenství, do kterého člověk vstupuje zpravidla bez zvláštního projevu vůle a ze kterého nemůže vystoupit, nebo může vystoupit jen velmi nesnadno za cenu velkých ztrát – například stát, obec apod. Do spolku ale vstupuje každý dobrovolně a může kdykoliv vystoupit.

Aleš Sedláček, předseda ČRDM

Ředitel Odboru pro mládež MŠMT potřetí debatoval se zástupci dětských spolků

Šéf Odboru pro mládež MŠMT Michal Urban se 16. září 2014 setkal se zhruba dvaceti zástupci spolků sdružených v České radě dětí a mládeže (ČRDM). Smyslem neformálního posezení bylo nejen informovat přítomné o záležitostech, které se jejich práce s mládeží týkají, ale získat od nich také „zpětnou vazbu“. Michal Urban s činovníky dětských spolků vcelku otevřeně, a tedy i polemicky diskutoval. Těm z nich, kteří o to v předem stanoveném termínu projeví zájem, pak navíc poskytl sérii desetiminutových osobních konzultací.

„Chci poděkovat České radě za zorganizování tohoto setkání, jsem na ministerstvu čtvrtý rok a toto je třetí setkání v podobném duchu... Chtěl bych alespoň jednou za rok se s vámi takto potkat, protože dialog s vámi, vaše přímá zkušenost z konkrétních projektů je prostě k nezaplacení. Zajímají nás vaše názory a nápady,“ předeslal Michal Urban. Množného čísla použil s ohledem na svůj doprovod – za stůl v pracovně předsedy ČRDM spolu s ním usedly ministerská úřednice Eva Hampejsová

a Helena Knappová. Jak objasnil, prvně jmenovaná (v souvislosti s dosaženým věkem) nyní snižuje svůj pracovní úvazek na ministerstvu a předává druhé z nich – kterou Michal Urban tímto představil – agendu dotací.

Šéf ministerského odboru pokládá za velmi významné, že vláda v květnu schválila koncepci týkající se práce s mládeží až do roku 2020. „Chtěl bych moc rád poděkovat těm z vás, kteří se na její přípravě podíleli, zapojovali se do práce kulatých stolů, za to, že s vaším přispěním se to podařilo,“ poznamenal Michal Urban. „Vy s ní nemusíte

úplně přijít do každodenního styku, ale je to jediný dokument, na základě kterého je to úkol u vlády, aby ministerstvo podporovalo neformální vzdělávání a neziskový sektor v oblasti mládeže,“ dodal na vysvětlenou. Za významnou pokládá rovněž novelu dotačních programů pro příští rok, již si vynutily vnější okolnosti (původní generace dotačních programů měla ještě rok platit). S novinkou se zájemci mohou seznamovat na odborných seminářích; podstatnou změnou nicméně je, že z dotačních programů „vypadl“ ten investiční – na jeho nové verzi úředníci pracují a chtěli by ho představit ideálně začátkem příštího roku.

Jiří Majer

Redakčně kráceno

Článek
v plném
znění
publikuje
server
ADAM.cz

Geocachingová soutěžní hra Sametky připomene mladým Sametovou revolucí

„Geocaching je dnes velmi populární. Proto jsme se jeho oblíby rozhodli využít k tomu, abychom mladým lidem přiblížili naši nedávnou historii, o níž toho třeba ani mnoho nevědí. A to způsobem, který je zaujme a – jak věříme – bude je i bavit,“ vysvětlil místopředseda ČRDM Ondřej Šejtka.

Dvacet pět svobodných let, jež letos v listopadu uplynou od takzvané Sametové revoluce, připomene dnešní mladé generaci geocachingová soutěžní hra Sametky, uspořádaná Českou radou dětí a mládeže (ČRDM). Zahájena byla v pátek 12. září spuštěním projektového webu www.sametky.cz, kde zájemci najdou o hře všechny potřebné informace. Zúčastnit se jí mohou jak organizované dětské kolektivy – a to včetně školních tříd – tak i neorganizované děti a mladí lidé. Soutěž potrvá zhruba dva měsíce (do 30. listopadu) a hráči do ní mohou vstupovat i v jejím průběhu.

Název soutěžní hry je vlastně zkratkou: jde o SAMETové vzpomínKY / SAMETové keŠKY – v krabičkách (keškách) ukryté texty skutečných příběhů vztahujících se k událostem z Listopadu 1989, respektive z éry nesvobody, která jim předcházela. Princip hry není složitý: je třeba vybrat si ze seznamu zveřejněného na internetu libovolné místo a to pak najít i ve skutečnosti, tedy „v terénu“. Kešky jsou poschovávány ve městech i v přírodě, a to zejména na místech nebo poblíž míst, které s tematikou soutěže nějak souvisejí. Hráči mohou při hledání využívat dnes tolik oblíbené „chytré“ mobilní telefony a spolehnout se na souřadnice GPS a navigace, mohou se ale také nechat vést slovním popisem daného místa, který mají rovněž k dispozici. „Ti, kteří chytré telefony a navigaci GPS pou-

žívat neumějí, nebo je prostě nemají, tedy nejsou ze hry předem vyčlenění. Mysleli jsme na ně: k cíli se dostanou stejně, jen trochu jinak,“ podotýká Ondřej Šejtka.

Sametek, ukrytých ve všech krajích naší republiky, bylo v době uzávěrky Archy 150, jejich počet se má zvýšit až na dvě stovky. V každé z nich naleznou objevitelé kromě příběhu samotného a záznamového notýsku i speciální šestimístný kód. Zaregistrovaní hráči, zapojení do soutěže, se díky nim mohou stát výherci některé ze zajímavých cen. Sbíráním kódů ze Sametek a jejich následným zadáváním na internetových stránkách projektu se soutěžící budou posouvat výš v celostátním žebříčku. Oceněno bude 150 nejlepších z nich. Jsou pro ně připraveny mj. tablety, digitální fotoaparáty, deskové hry, tematicky zaměřené knižní a časopisecké tituly (komiksové publikace „Ještě jsme ve

válce“, kniha „Komunismu navzdory“, předplatné revue „Paměť a dějiny“) a mnohé další (flashdisky, minibaterky, vouchery pro šifrovací hru po Praze Play Across, přívěšky, plyšové pohádkové postavičky...).

K projektu je kromě již zmíněného webu www.sametky.cz zřízena i stránka na Facebooku: www.facebook.com/sametky.cz

Mediálním partnerem Sametek je Česká televize. Partneři Sametek jsou: Post Bellum, Paměť národa, Ústav pro studium totalitních režimů, Člověk v tísni, vydavatelství MINDOK a Play Across Prague.

Příběhy do Sametek čerpali organizátoři především z projektu Paměť národa a ze spolupráce s organizací Post Bellum.

Tisková zpráva ČRDM

Foto ČRDM

Nový ročník 72 hodin: již přes 300 projektů

Třetí ročník celorepublikové akce 72 hodin, zaměřené na „zviditelnění“ typově rozmanité dobrovolnické práce a její užitečnosti, zaznamenal od spuštění svého webu počátkem září již 300 přihlášených dílčích projektů. Podle informací organizátorů z České rady dětí a mládeže (ČRDM) je do nich zapojeno zhruba 15.000 lidí, přičemž nejvíc v krajích Středočeském,

72 hodin

Ústeckém a Jihomoravském. Největší zájem o „72 hodin“ jeví školy; pokud jde o dětské a mládežnické spolky, zhruba tři čtvrtiny z těch, které se doposud přihlásily, připadají na Sdružení

dobrovolných hasičů Čech, Moravy a Slezska, na Asociaci turistických oddílů mládeže a na Pionýr.

Projekty v rámci 72 hodin budou probíhat od čtvrtého poledne – 9. října do nedělního poledne – 12. října 2014.

www.72hodin.cz

Sleva pro dobrovolníky na In Kartu do konce října!

ČRDM a České dráhy v červnu zahájily blízkou spoluprací prostřednictvím projektu Evropské karty mládeže EYCA. Tato spolupráce přináší výhody pro všechny členy ČRDM (nejen pro držitele EYCA karty), a to v několika fázích:

Prvním krokem bylo vytvoření profilu ČRDM na e-shopu ČD. Každý člen se sem přihlašuje pod jednotnými přihlašovacími údaji: uživatelské jméno zní karty@crdm.cz a pro heslo se stačí ozvat na tutéž e-mailovou adresu – nikdy však údaj nešíříme volně, abychom zaručili, že profil bude funkční skutečně jen v rámci ČRDM (v případě zneužití bude účet okamžitě zablokovan). V čem spočívá výhoda: aktuálně platí 5 % sleva na každou zakoupenou jízdenku, procenta pak mohou narůstat

až do výše 10 % podle počtu uskutečněných nákupů. Další výhodou je místenka zdarma a doporučení nejlevnější varianty jízdného (probíhá automaticky v systému). Pro každého, kdo se do profilu přihlásí, platí stejná sleva, jsme tedy takříkajíc na jedné lodi a společně si budujeme výhody. Nebojte se vyzkoušet – prozatím se spolupráce osvědčila a během prázdnin se podařilo zvýšit cenu ze základních 4 % díky nákupům jízdenek v hodnotě 50 000 Kč.

Další fází spolupráce s ČD je **sleva na pořízení In Karty**, respektive jejích aplikací, která platí pro všechny členy ČRDM, kteří se prokáží platnou členskou kartou s logem ČRDM (to znamená i členové starší 30 let!). Tento zvýhodněný nákup je možné uskutečnit od 1. září do 31. října 2014 – případné pokračování se bude odvíjet od naší

poptávky v tomto časovém období. Ve vlcích ČD v rámci ČR sleva vždy platí na jednosměrné, zpáteční, traťové, Akční a Včasné jízdenky. Varianty In Karet se různí podle procenta slevy a podle délky platnosti – vybrat si můžete mezi aplikací IN 25 % a IN 50 % na 1 či 3 roky a IN 100 % na 1 rok. Pamatujte pouze na to, že slevu IN 50 % nelze pořídit pro děti mladší 15 let.

Více informací najdete v tabulce.

Kateřina Bizubová

Sleva na In Kartu pro členy ČRDM od 1. 9. do 31. 10. 2014

	Platnost	Běžná cena	Cena pro ČRDM – držitele EYCA	Běžná cena pro děti a mládež	Cena pro děti a mládež z ČRDM – držitele EYCA
IN 25 %	1 rok	450 Kč	350 Kč	250 Kč	220 Kč
IN 25 %	3 roky	990 Kč	890 Kč	490 Kč	390 Kč
IN 50 %	1 rok	2 990 Kč	2 699 Kč	1 490 Kč	1 350 Kč
IN 50 %	3 roky	8 490 Kč	7 490 Kč	3 990 Kč	3 470 Kč
IN 100 %	1 rok	19 990 Kč	17 990 Kč	–	–

Březové lístky

Březový lístek je ocenění, které si mezi sebou v České republice navzájem udělují vedoucí dětských oddílů za práci s dětmi a pro děti. Má dvanáct stupňů,

kteří postupně vyjadřují rozsah práce oceněného vedoucího. Historie Březových lístků sahá až do roku 1966, u jeho zrodu stál Jan Galén Šimáně a jeho přátelé, o další pokračování tradice pečuje Galénův nadační fond. Informace a pravidla udělování naleznete na www.brezovylistek.cz

Jiří Řeháček – Bílý Riki (8. stupeň BL)

1. V jaké organizaci působíš, co s dětmi děláš a co tě na práci s dětmi baví?

Jsem skaut, jako můj tatka, mamka, ale i děda, který byl ve skautingu od roku 1913. V naší rodině je to jednoduché, protože heslo „Skautem jednou – skautem navždy“ je naším rodinným krédem. Kromě toho jsem jeden z těch, kteří na Tábořsku pořádají Bambi – největší regionální přehlídku volnočasových aktivit dětí a mládeže na Tábořsku a Soběslavsku, letos jsme měli 11. ročník. Kromě toho se snažím děti a mládež upoutat k malým časopisům a k našemu krásnému českému jazyku. Vedl

jsem je nejen ve skautu, ale i v DDM Tábor, na CVVZ, tematických workshopech apod.

2. Při jaké příležitosti jsi svůj poslední BL dostal a co to pro tebe znamená?

Březový lístek je nádherné poděkování těm, kteří věnují svůj volný čas právě těm nejmenším, ale i větším rošťákům, aby z nich byli čestnější lidé. V devadesátých letech jsem stál mnoho let po boku Jana Šimáněho – Galéna. Poslední, osmičku, jsem dostal před šesti lety při naší Bambiriádě (2008), když byl u nás právě Galén, Pegas a další nestoři BL. Ale nejvíce si vážím toho prvního, vlastně druhého, zeleného. Protože tehdy jsem dostal rovnou druhý stupeň a až skoro po roce první, protože jsem nechtěl přeskakovat. Zeleného si dodnes nejvíce považuji, protože to byl začátek mé cesty, barvou luk a lesů, symbolem nového života a byl nejbliže k našemu skautingu.

Připravila Kateřina Palová

Co se Vám vybaví, když se řekne „prázdniny“?

Miloš Říha – Šípek

ředitel Skautského institutu
A. B. Svojsíka

V dětství jsem trávil celé prázdniny u babičky na moravském venkově. Naskočí mi okamžitě pocit klukovského dobrodružství, zvláštní mrazení z neznámého, pocit teplých barev, když zapadá slunce. Vybaví se mi podvečery, kdy vsí obcházejí klekánice a děti jsou svolávány k večeři.

Při slově „prázdniny“ se mi z hloubi nevědomí okamžitě na povrch prodere tajemná touha, která nemá zjevnou příčinu, volání, kterému je prostě nutné vyhovět. Později jsem naplnění téhle touhy, a také spoustu přátel na celý život, kteří to cítí stejně, našel ve skautském oddíle.

Kristýna Kolocová a Markéta Sluková

plážové volejbalistky

Markéta:

Když se řekne „prázdniny“, tak se mi

vybaví podzimní období, kdy už konečně máme po beachvolejbalové sezóně a pravidelně vyrážíme s přítelem do teplých krajů. Z dětských let si prázdniny spojuji s letními tábory, koupáním, zmrzlinou a dvěma měsíci bez školy, což byla vždy veliká paráda:).

Kristýna:

Mně se vybaví především dětská léta. Doba, kdy jsme s rodiči odjeli mimo Prahu, do přírody, kde jsme mohli zlobit a chodit pozdě spát.

A teď? Teď je to období, kdy si odpočinu od beachvolejbalu a taky od veškerých mediálních a sponzorských povinností.

Radim Jančura

podnikatel a manažer

Prázdniny jsou moc krásné slovo :-)

Když jsem byl malý kluk, často se mi v Ostravě a pak i ve Frenštátě zdávalo, že jsem na chalupě u babičky a dědy. Jednu babičku jsem měl ve Starých Hamrech, druhou o pár kilometrů dále na Grúni, kam jsem na prázdniny od dětství jezdil.

A tak to vydrželo v podstatě dodnes, pokud mi to práce jenom trochu dovolí, jezdíme tam s mojí ženou Markétou alespoň na prodloužené víkendy. Beskydy jsou nádherné; když v lese najdete pár hřibů jako my nyní, nemá to chybu :-)

Prázdniny, to je ale i moře na Kypru, ve Španělsku či na Zanzibaru.

Prázdniny, to jsou ale i tábory, na kterých jsem poznával nové kamarády a kamarádky :-)

Takže prázdniny jsou moc.....

Užívejme si je :-)

Tereza Valkounová

předsedkyně

Asociace lesních mateřských škol

Otevírám dřevěná vrata mezi kamennými pilíři. Vcházím do zahrady staré fary. Vysoká tráva mi namočí boty. Už vím, že první věc, která nás čeká, je sekání ruční sekačkou. Rotující zuby žvýkají trávu neochotně a my se vracíme tam a zpátky, dokud pro mne obrovskou zahradu za den nezdoláme. Posilujeme se pomalu zrajícími kuličkami černého rybízu, a když se dopracujeme i k angreštům na druhém konci zahrady, je to náramně sladká odměna. Kalina nás pro radost zasype tisíci bílých kvítků. Obdivuji obrovské koule jejích květů, které ji zdobí jako by to byl vánoční stromek.

Těším se do lesa. Nejkratší cesta je přes myši díru – cestičku prosekanou křovím za plotem. Cestička je uzounká a na jejím konci prosvítá slunce. Když jí prolezu, naskytne se mi královský výhled na louku, les a cestu k rybníku, který se dá rozpoznat podle prstence keřů rostoucích okolo něj.

Na výpravách mne nejčastěji doprovází dědeček. Když se řekne prázdniny, znamená to pro mne čas strávený hlavně s ním. Byl to nekonečný čas na faře, ze které jsme spolu vyráželi do Boroví, kaštanovou alejí k zarostlému rybníku nebo na kole po asfaltce na Letiště. Taky jsme každý večer založili ohniček, ráno šli pro vodu ke studánce pod kopcem nebo mě vysílal pro „šnytlik“, který řídce rostl v kamenité zemi.

Dnes fara už není naše, dědeček odešel, prázdniny zmizely. Vdělím mu za krásné vzpomínky, které zůstaly a ožívají při cestách přírodou.

Tábor skautského střediska Šipka v jižních Čechách 2014, foto Ladislav Havlíček
Loupežnické putování 2014 – přepadení piráty, foto Bobříkov z.s.

